

En liten bok om jordrökar

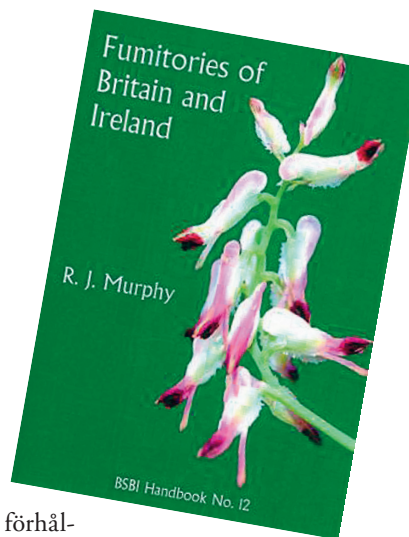
I Sverige har vi inte så många jordrökar. I Uppsalatrakten är vanlig och blek jordrök båda allmänna, men i övriga landet ser man mycket sällan någon annan art än den vanliga *Fumaria officinalis*. Västerut i Skandinavien stöter man på kustjordrök *Fumaria muralis*; ett fåtal ytterligare kan uppträda tillfälligt på skräphögar, men blir sällan långlivade. På de Brittiska öarna kan man skryta med hela tio arter, en femtedel av hela släktet.

I den utmärkta serien BSBI Handbooks har nu Rose Murphy gjort en likaledes utmärkt guide till de brittiska jordrökarna, med detaljerade utbredningskartor, teckningar och färgfotografier och noggranna beskrivningar av morfologi och ekologi. Baserat på äldre brittisk litteratur urskiljs ett stort antal lokala underarter och varieteter, vilket först känns lite främmande i en modern behandling, men är en del av hennes filosofi. Där tidigare botanister haft olika åsikter, meddelar hon dessa utan att ta ställning, vilket nog är klokt.

Med denna lilla skrift kan du lätt artbestämma jordrökarna norr om Alpena. Alla arter som någon gång påträffats i Norden utanför botaniska trädgårdar finns med, så visst kan boken ha en viss relevans för svenska förhållanden, även om ytterst få av oss någonsin kommer att se mer än två av dem. En bock i kanten sätter jag för de ibland något slarviga blomteckningarna.

✿ MAGNUS LIDÉN

Fumitories of Britain and Ireland
BSBI Handbook No. 12
Rosaline J. Murphy 2009.
Botanical Society of the British Isles. 121 sid.
ISBN 978-0-901158-40-6.
Pris: 12,50 GBP exkl. frakt från Summerfield Books (www.summerfieldbooks.com), en engelsk internetbokhandel.

BOTANISKT NYTT

Fina fynd

I nr 1/2009 av Parnassia kan vi läsa om en för Norden ny vildväxande art, nämligen hästsvansslinga *Myriophyllum hippuroides*. Det var Stefan Ericsson som under en genomgång av allt pressat material av släktet *Myriophyllum* i de nordiska herbarierna stötte på denna nordamerikanska art insamlad redan 1986 av Göran Wendt. Arket var märkt kransslinga *M. verticillatum* vilket är den svenska art som hästsvansslingan mest liknar. Vid ett besök på lokalen – en lugn vik av Alsterån nära Blomstermåla i östra Småland – i följd av våra konstaterades att där mycket riktigt

växte rikligt med hästsvansslinga. Till skillnad från våra svenska arter har hästsvansslinga övervintrande skott. Hästsvansslingan säljs som akvarieväxt så det är väl inte omöjligt att någon har tömt ett akvarium eller en trädgårdsdamm någonstans uppströms växtplatsen.

Åke Svensson, Charlotte Wigermo & Bengt Nilsson beskriver i Botaniska Notiser nr 2/2009 hur boerstånds *Senecio inaequidens* under senare år upptäckts på allt fler lokaler i Sydvestskåne. Författarna misstänker att detta är början på en mer omfattande spridning i landet. Denna ursprungligen sydafrikanska växt har under de